

אֵלֶּיךָ, דָּלָא אֲשַׁתְּמְעוּ כְּוֹתִי יְיָהּ מִמֶּתֶן תּוֹרָה, וְעַד כְּעַן

והקב"ה כתב על ידו את כל הסודות האלו, שלא נשמעו כמותן ממתן תורה ועד עכשיו.

הרעיא מהימנא מבקש מרשב"י להמשיך ולהשלים את הסודות

אָמַר לִיָּהּ, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, אֲשֵׁלִים מְלִילִי דְרִזִּין

דְּחִבּוּרָא קְדָמָאָה, לְפָרְשָׁא לֹון ואמר לו הרעיא מהימנא

למאור הקודש רשב"י תשלים את דברי הסודות של החיבור הראשון שהוא ספר הזהר

ותבאר אותם, דִּהָא כָּל מְאִירֵי מְתִיבְתָּאן דְּלַעֲיָלָא, וּמְאִירֵי

מְתִיבְתָּאן דְּלַתְתָּא, בְּלָהוּ מְזוּמְנִין לְמִשְׁמַע מְלִין אֵלֶּיךָ

מְפּוּמָּךְ, וּפִירוּשֵׁין דִּילָךְ כי הרי כל בעלי הישיבות שלמעלה שהוא ישיבת

הקב"ה, וכל בעלי הישיבות שלמטה שהוא ישיבת מטטרו"ן, כולם מוכנים לשמוע את

הסודות האלו מפיו יחד עם הפירושים שלך. דִּהָא חֲדוּה וּפּוּרְקָנָא, יְתַעַר

בְּהוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא כי הרי בזה תתעורר שמחת הגאולה למעלה ולמטה. אֵל

תַּתְּנוּ דְּמִי, לֹון, אַנְתָּ וְכָל סִיעָתָא דִּילָךְ ולכן אל תתנו דומי לו אלא

תמשיך לבאר את סודות התורה אתה וכל החברים שלך. עוֹד אָמַר בְּחִבּוּרָא

קְדָמָאָה והוסיף להביא הרעיא מהימנא עוד ציטוט מהחיבור הראשון שהוא ספר

הזהר. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

התקיעה ממתקת את דיני השברים והתרועה וישראל חוזרים בתשובה וכל עוונותיהם עוברות על אומות העולם בסוד ונשא השעיר עליו את כל עוונותם

בְּתִרְעוּעָה וּתְקִיעָה וּשְׁבָרִים, אֶת־בָּסֶם כֹּלָא דָא בְּדָא הנה

בתרועה ובתקיעה ובשבירים מתמתק הכל זה בזה, דהיינו שתקיעה שהיא

מצד החסד היא ממתקת את דיני השברים והתרועה. **וְכָל מַה דְּהָהוּא כְּבֵד**

נְקִיט, אֶקְרִיב לְגַבִּי לֵב, דְּאִיהוּ מְלָפָא, לְזִינָא (לְדִינָא) וכל

אותם העוונות שלוקח הסמא"ל הנקרא כבד, הוא מקרב אותם אל הלב שהוא סוד המלך

שהיא המלכות הדנה את הדין. **וְהָהוּא לֵב, לֹא אֹרְחִיהּ, וְלֹא**

תִּיאֻבְתִּיהּ, בְּעֵכִירוֹ דְּעוֹבְדִין דְּעֵמִיָּה ואותו הלב שהיא המלכות

אין דרכה ורצונה באלו המעשים הרעים של עמה ישראל מאחר שבזה נשפע עליה דינים.

אֶלָּא נְקִיט כָּל בְּרִירוֹ, וְכָל צְחוּתָא, (דף רל"ב ע"ב) **וְכָל זְכַיִין,**

וְכָל עוֹבְדִין טָבִין אלא היא רוצה לקחת ולקבל רק את כל הברור וכל הנקיות

וכל הזכויות וכל המעשים הטובים של ישראל בניה כי עי"כ נשפע עליה שפע עליון. **וְכָל**

הָהוּא עֵכִירוֹ וְטָנוּפִין וְלִכְלוּכָא דְּאֵינוֹן עוֹבְדִין בִּישִׁין,

(ס"א ליתא) (זריק לון לשאר עמין עובדי כוכבים ומזלות הווא כבד) אֶנָּח לְכַבֵּד

ואת כל עכירות וטינוף והלכלוך של המעשים הרעים כאשר ישראל עושים תשובה אז היא

מניחה אותם ומשאירה אותם אל הסמא"ל הנקרא כבד, בכדי שאומות העולם יסבלו מזה

בסוד 'ואתן אדם תחתיו' אל תקרי אדם אלא אדום, דהיינו שמכיון שנגזרה גזירה רעה על

ישראל היא נגזרת גם על האומות אמנם כשישראל עושים תשובה התשובה מועילה רק לישראל ולא לשאר האומות ולכן הגזירה מתבטלת מעל ישראל והיא נשארת על האומות (רמ"ק). **וְאֵתְּמַר בִּיהִ, (בראשית כז) יַעֲשׂוּ אִישׁ שָׁעַר** ועל הסמא"ל נאמר 'עשו איש שעיר', דהיינו ששרו של עשו הוא סוד השעיר הלוקח עליו את עוונות בית ישראל. **וְכָל עֲרֻקִין דִּילֵיהּ, דְּאֵינוֹן שָׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת** ולכן כל העורקים של הכבד שהוא הסמא"ל הם שאר האומות שכולם נושאים את עוונות בית ישראל. **וְהָא הוּא דְּכָתִיב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם** וזהו מש"כ בפסוק 'ונשא השעיר עליו את כל עונותם'. **מֵאֵי עֲוֹנֹתָם** ומהו הפירוש 'עונותם'. **עֲוֹנוֹת תָּם.** **וְאֵתְּמַר בִּיהִ, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם** אלא פירושו עונות של ישראל שהם בסוד תם, וכמש"כ עליהם 'ויעקב איש תם' מאחר שישראל בתשובתם הם תמימים ושלמים [ח]. **וְחֹבִין דְּעִמּוּדָא (ס"א דְּעִמּוּדָא) דְּאֵינוֹן עֲרֻקִין וְדִפְקִין דְּלָבָא** והעוונות של עמו ישראל הם נרמזים בעורקים והדופק של הלב מאחר שהם בסוד אברי השכינה הנקראת לב.

הלב כנגד עם ישראל הבריאיים והטהורים, והכבד כנגד אומות העולם המזוהמים **וּבְגִין דָּא, שְׁחִין וְצִרְעָת וְסַפְּחָת, לְכָל אֵינוֹן אִבְרִין,**



אור הרשב"י

אחי איש שעיר, את כל עונותם עונות תם, שנאמר (שם בראשית כה) ויעקב איש תם.

[ח] כדאיתא במדרש בראשית רבה, פרשת תולדות פרשה סה סימן טו רבי יצחק אומר וכו' ונשא השעיר עליו זה עשו שנאמר הן עשו

הלימוד  היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִכָּבֶד אֲשַׁתְּכָחוּ, מֵאֵילָן לְכַלּוֹכִין דְּאֲשַׁתָּארוּ בֵּיהּ וּמִשּׁוּם
 כַּךְ הַשְׁחִין וְהִצְרַעַת וְהִסְפַּחַת שְׁנִמְצָאִים לְפַעֲמִים בְּכָל הָאֲבָרִים הֵם נִמְצָאִים ע"י הַכֶּבֶד,
 וּמֵאוֹתָם הַלְכֻלֻּכִים שֶׁנִּשְׁאָרוּ בּוֹ וּמִזֶּה נּוֹלָדִים הַחֻלָּאִים לְגוֹף. מִלְּבָא אֲתִי כָּל
 בְּרִיאֻתָא, לְכָל אֲבָרִין אִמְנַם מִהֵלֶב נִמְצָא הַבְּרִיאֻת לְכָל אֲבָרֵי הַגּוֹף.
 דִּהְכִי הוּא, כִּיּוֹן דְּלְבָא נָטִיל כָּל זְכִיכוּ וּבְרִירָא וְצָחוּתָא
 מֵאַחַר שֶׁכֶּךָ הוּא הָעֲנִין שֶׁהֵלֶב הוּא לֹקַח לַעֲצֻמוֹ אֶת כָּל חֲלָקֵי הַזְכוּיּוֹת וְהַבִּירֹר וְהַנְקִיּוֹת.
 כִּבֵּד נָטִיל כָּל מָה דְּאֲשַׁתְּכַח וְאֲשַׁתָּאֵר מִן לְכַלּוֹכָא
 וְטִנוּפָא. וְזָרִיק לְכָל שְׂאֵר שְׂיִיפִין, דְּאִינוּן שְׂאֵר עֲמִין
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת אַחֲרָנִין, בַּעַל פְּרִחִיָּהּ וְהַכֶּבֶד לֹקַח
 אֶת כָּל מָה שֶׁנִּשְׁאָר וְעִ"כֹּ נִשְׁאָר לוֹ רַק מִחֲלָק הַמְּלוּכֶלֶךְ וּמִטּוֹנָף, וְלִכֵּן הוּא זֹרֵק וּמִשְׁפִּיעַ
 לְשָׂאֵר הָאֲבָרִים אֶת חֲלָקוֹ הָרַע שֶׁהֵם סוּד שְׂאֵר הָאוֹמוֹת הַמִּקְבָּלִים מִמֶּנּוּ חֲלָק רַע בַּעַל כּוֹרֶחַם.
 וּמִפְּסוּלוֹת דְּפְסוּלָת דְּכָבֶד, נָטִיל טָחוּל, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ
 (בְּרֵאשִׁית א) יְהִי מֵאֶרֶץ אִמְנַם מִהֶפְסוּלֵת שֶׁל הֶפְסוּלֵת שֶׁמִּשְׁאִיר הַכֶּבֶד, אוֹתָם לֹקַחַת
 לִילִי"ת הַנִּקְרָאת טָחוּל, שֶׁעֲלֶיהָ נֹאמַר 'יְהִי מֵאֶרֶץ חֶסֶד ו' מֵאַחַר שֶׁהִיא בְּסוּד מֵאֶרֶץ וּקְלָלָהּ.
 (מִשְׁלִי ג) מֵאֶרֶץ יְהוֹה בְּבֵית רָשָׁע וּכְמִש"כ עֲלֶיהָ 'מֵאֶרֶץ ה' בְּבֵית רָשָׁע'
 דִּהְיִינוּ שׁוֹז הַלִּילִי"ת הַמְּקוֹלֶלֶת מֵאֶת ה' הִיא שׁוֹכֶנֶת בְּבֵית רָשָׁע.